

Виходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (кромѣ речника сего) о 4-й годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ що кожного місяця, по вестій, що виходить по 2 печат. архівії, адміністрація і експедиція підъ Ч. 8 улиця Адамовича. Всі землі, посылки і реклами належать пересыпти або адресою: редакція і адміністрація „Дѣла“ Ч. 8 ул. Адамовича. Рукописи не вкортаються тольки на попереднє застереження. Підписане число стоять 12 кр. а. в. бѣтъ одного землі печатки. Оголошення призначаються по цій 6 кр. а. в. бѣтъ одного землі печатки. Реклами належить пересыпти франко (найлучше земельним пересиланням) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ у Адамовича Ч. 8.

ВІ. Читателів въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ я—ї, ѹ—ї, и (въ серединѣ і на кінці слівъ)—ы, и (на початку слівъ)—и, ѿ (на початку слівъ)—ви.

Процесъ о трираменій крестѣ.

Въ послѣдній числѣ „Дѣла“ донесли о результатѣ золочівського процесу 31 обвинуванихъ о злочинствѣ публичного насилия. Учинившій вирокъ трибуналу судового въ золочівѣ замкнувъ уста всѣмъ крикунамъ, що передъ тымъ, процесомъ кричали, такъ громко, що всіхъ замовили. Кромѣ одного „Dziennik-a polsk-o-go“ вѣщій газети зарегістрували лиши самъ фактъ, що трибуналъ увільнивъ всіхъ обжалованыхъ; не подали навѣть мотивії учинившому вироку судового, бо ти вина завдають брехнію всѣмъ тымъ нападавшимъ і фальшивимъ слюкобраціямъ, які передъ тымъ можна було читати въ кождомъ земельному днівницю. Одинъ лишь „Dziennik-a polsk-o-go“, органъ демократичній і ліберальний — *lascus a non lucendo* — превышашій „Слово“ въ своїй ревності шовинистично-католіцкій виразу навѣть ультрамонтанскій. „Слово“ въ землі, що видала крестъ трираменій і о. Гутковській замовивъ чотири трираменій крести у одного слюсаря. Пакушевскій не бувъ тому противній — бѣтъ сказавъ передъ судомъ — бѣтъ неуважаніе трираменій крестівъ інчимъ вільми, бо самъ бачивъ ихъ на другихъ церквяхъ. Але коли довѣдався, що у слюсаря бувъ самъ вахмістръ жандармерії і виїдувався ти крести, аробіло аму якоюсь маркотво; удався отже до староства въ Бродахъ, а тамъ ему сказано, що не допустити поставити на церквѣ трираменій кресты. Пакушевскій казавъ слюсарю: „не роби крестоў“ а о. Гутковській казавъ: „роби“. Слюсаръ зробивъ і о. Гутковській казавъ притвердити кресты на церквѣ. Патронъ виточинъ процесу провіоріальній Пакушевському, о. Гутковському і комітетовимъ і непоконює віго въ поєданію права патронату; судъ поїтіоній въ Залізницяхъ по переведній розправѣ провіоріальній признає позваныхъ винними і наказавъ підъ карою 100 вр. а вагадно 20 днівъ арешту усунти трираменій кресты до 8 днівъ. О. Гутковській і громадія вислали рекурсъ до апеляції львівської, а та внесла вирокъ судія першого і увала справу чисто-політичною, належачою до компетенції староства. Патронъ удався бути і до староства; оно, подобно якъ судъ пов., наказало було усунти до 8 днівъ трираменій кресты зъ церкви, але о. Гутковській і комітетовимъ висели рекурстъ до намѣтництва і досі не дбали втвідні.

Бще передъ тимъ, закімъ надійшло рѣшеніе львівської апеляції на рекурсъ противъ вироку суду поїтіонію, Пакушевскій рѣшився силоміцію виніти кресты трираменій на церквѣ а поставити однораменій. Пакушевскій такъ розказувавъ передъ судомъ: „Щоби я мігъ бути безпечно тобъ зробити, я удався до судія і Кашевки і до вахмістра жандармерії. Судія успокоївъ мене а вахмістръ жандармії обѣцявъ дати помѣсть, скоро дѣстане бѣтъ суду вітання. Дні 26 цвітня я разомъ съ двома помѣщиками Валентинськимъ і Дацкомъ підѣлівъ сї на церквѣ, візьде візьде рѣшити крестъ на купулѣ, а та даць ти спідній рамена виглядали мої щипці“. Слово видалося, що причини народъ і кричавъ: „Скинь того рака“!

Та то експресъ прокураторія взяла за підставу до акту обжалування.

Роля оборони була проти відмѣтити актъ обжалування дуже легка.

Що до трираменій крестівъ, „i ktorzych dwie ramiona gógiemъ były równolegle do siebie, trzecie dolne zaś skośno zbiegające“, якъ каже актъ обж., — то оборона о. Гутковського була дуже легка:

„Трираменій крестъ — казавъ о. Гутковській — стоїть на церквѣ св. Клементія въ Римѣ, на костелахъ въ Зальцбургу, Інсбруку і т. д., бѣтъ и у наць не єсть заказаний“.

Судъ спрайдѣ пересвѣдчився о тимъ: на розправѣ читано письмо львівської митрополії співаківъ, чи які не будуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спытаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причина народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спытаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ якій Пакушевскій вилѣвъ на церквь св. Клементія і почавъ підлатити трираменій крестъ? Намъ вдається, що обійтися та чо причини народъ кричавъ: „Скинь того рака“ — і народъ розбішився.

Результатъ процесу золочівського о трираменій крестѣ має велику важливість для Русинівъ і Поляківъ, — особливо для другихъ.

Поляки повинні вже разъ перестати втикати свій інститутъ у всіхъ внутрішній домашній справахъ Русинівъ, чи то церковній, чи языковій, чи які небудуть інші.

Се не вийде имъ на користь але на школу і компромітацио.

Захотѣлось Пакушевскому підлатити трираменій крестъ на церквѣ, ну і щожъ, набавився страху за 200 вр. Трибуналъ оправдавъ тихъ, що його страждали, бо бѣтъ передъ рѣшеньемъ рекурсу черезъ вищий судъ львівської виявся до насилія; а насиліє виїкнувъ насиліє. Ми спитаємо „Dziennik-a polsk-o-go“, який такъ залишився на народѣ, боронившій крестъ на церквѣ, якъ бѣтъ думавъ: чи інакше обійтися народъ

Дуже то небезпечна рѣчь легковажно
гратися религійними святощами народными! И небезпечній тѣ вороги публичного порядку
и спокойю, котрій пропагаютъ а то и руку до-
кладаютъ до такого небезпечнаго дѣла! Вырокъ
трибуналу золотчіскаго повиненъ опамятати
нашихъ шовинистовъ.

Выборъ посла до рады державной въ окружъ Бережаны-Подгайцѣ-Рогатынъ.

Въ суботу минувшаго тыждни одержали
львовско-польскій газеты донесеніе въ Подгай-
цы, що кандидатуру рускаго комитету перед-
выборчаго въ Подгайцахъ, судія п. Левъ Рощеківичъ арікскаго кандидатуры въ корыстъ
найсильнѣйшаго польскаго кандидата, гр. Романа Потоцкаго. Зразу мы не хотѣли дати
вѣры тому донесенію и уважали его мистификаци-
ацію або подтупомъ. Однакожъ мы пере-
свѣдчились о правдѣ того донесенія, одержавши
дѣлъ рускаго комитету передвыборчаго въ Под-
гайцахъ — съ прощеніемъ о напечатаніе —
следующе письмо п. Л. Рощеківича до комите-
ту:

„До Высокопочтеннаго Комитету передвы-
борчаго!

Коли противъ моїхъ кандидатуру гдекотрь
дневники не зовѣмъ приклоній поднесли голосъ,
а наѣть мою особисту честь нарушили и въ со-
мнѣчье подали; сама жъ, въ найышшомъ степени
розвиненія агитации при выборахъ желательный
успѣхъ о много ослабила, выдужа зневоленіемъ
отказатися отъ жертвованіи менѣ почтенными
Родимими кандидатурами и отда моя голоса въ
руки Высокопочт. комитету, котрый зъ патріотич-
ныхъ побудокъ радибымъ отда мому контрак-
дидату гр. Роману Потоцкому.

Дакуючи при той случаиности Почтеннѣмъ
моимъ Родимцамъ и политичнѣмъ другамъ за
честъ менѣ зѣблану, прошу умилъно о захованіе
менѣ дѣлъ и на будущій, а жертвуя слабы-
ми силы до пожиточной розпорядности.

Съ высокимъ почтеньемъ — Левъ Рощеківичъ.

Польскій газеты доносячи о вреченіи п.
Рощеківича въ кандидатуру доносятъ рѣвно-
часно, що передвыборчій комитетъ рускій въ
Подгайцахъ будѣтъ згодившися на предложеніе
п. Рощеківича, и будѣтъ рѣшишъ наѣть прі-
ѣхати до Львова и лично заявити п. намѣтні-
кови гр. Альфредову Потоцкому, що рускій
выборцѣ отдаутъ свои голоса сынови и на-
мѣтника, гр. Романову Потоцкому. Однакожъ
зъ письма одержаного нами дѣлъ комитету и
подписанаго трема найпопажнѣшими его чле-
нами выходитъ що іншого, а именно, що рус-
скій комитетъ передвыборчій удався до цен-
тральнаго комитету по новѣй форме-
рѣзниції. Ось те письмо передвыборчаго коми-
тету до нашої редакціи:

„До заявленія п. Л. Рощеківича мусимъ мы
долучити мотива, котрый наѣтъ склоняли до его кан-
дидатуры.

Коли подчасъ нещастнаго процесу обжало-
ваныхъ о головну здраду Русиновъ, тѣжкій надъ
головами нашими завили хмары, а всѣ часописи
польскій выступили съ наїзьшими противъ Ру-
сина, зъ інізивитами, а наѣть противъ наїзьаме-
нитихъ и наївши поставленыхъ лицъ наї-
враждебнѣшю розвинули акцію; выдѣлося намъ
по всестороннѣмъ зрѣльмъ и щирѣльмъ разсмотренію
въ теперішній ситуациѣ, що на той разъ іншого
кандидата, якъ п. Рощеківича перевести намъ не
можило. Познавши его характеръ и самыми
Поляками прихильно оцѣнену умбриність, надѣ-
лися мы, що бодай зъ той стороны не патра-
тило на жадну опозицію. Но яко было наше здиво-
ваніе, коли и противъ него таку розвинули агі-
тацию, що наѣть всѣ позоры легальности и уста-
вами зазначеній приписы нарушати не вздергали-
ся. Пѣдъ такими суними авспіціями не поз-
ставало п. Рощеківичу інчого іншого, якъ для

охороненія чести и характеру урядничаго, зъ кан-
дидатуру презигнавати; мы же самій тую ре-
зницію при такихъ обстоятельствахъ узнали зо-
вѣмъ оправданію.

Не таімо ту, що мы тымъ вырозумілъ и
хъяльнымъ поступованіемъ заразомъ и той ре-
зультатъ ослигнути намѣрия, щобы тымъ згдани-
мъ зближеніемъ, такъ той нещасній антаго-
нізмъ разъ угихомирити, якъ и той страшній
коррупціи и деморализаціи, якъ при всѣхъ выбо-
рахъ дѣлъ, рѣшучу тамъ положити.

Но гдѣ — все надармо! Видно, що вже
само „ritus graeci“ є достаточнімъ, щоби собї
здобути епітетъ „москальофія“.

Комитетъ подачою тое заявленіе п. Рощекі-
вича до всеслюдной вѣдомості, бѣтися за-
разомъ до центральнаго комитету въ цѣ-
ли обговоренія дальшої акціи въ намѣ-
реній дѣлѣ.

(Подпись трехъ членовъ комитету.)

ДОПІСЬ.

Прага 16 серпня 1882.

Не по свойей доброй волѣ, а поневолѣ до-
велося менѣ оцінитися на самѣй выгонѣ
теперішніо Славиниціи — въ моравско-чес-
кихъ земляхъ, що и не наче той высуненій
пѣвострою славинській, клиномъ врѣзалися
мѣжъ інімѣць землѣ, праща, колись то —
давно, даже давно тоже корінно славинській,
але тепер, ізѣкуды правды дѣлти, — інімѣць.
Вѣдѣши въ тѣ землѣ, на сей выгонѣ Славин-
иціи и хочь хижимъ орломъ несе тебе же-
лезніца що разъ дальше та дальше, а все таки
же моя въ самомъ воздухѣ почуши, що
тутъ бореся славинській сѣть ѿ герман-
скимъ, по лицяхъ людей и по крайобразахъ
показашъ, що тутъ ведеси зависта, хочь без-
кріава борба. Отъ хочьбы я та написы по
дѣлцахъ — въ горѣ інімѣць а бокомъ и спо-
домъ ческій — показують на ту борбу двохъ
народій. Праща, коли агадашъ, що на нашій
Русі, въ нашій Галичинѣ и его нема, хочь
живутъ Русини и Поляки а маємо написы іні-
мѣцькій и польскій, то мимо волѣ вѣтхнешъ,
надъ такою дивоинжною проювою галицької
культури и братнѣ — любви! Та галицькій
написы — се только по меншої, даже малень-
кої части выразъ нашихъ межинародныхъ
дѣтвоненій межи Поляками и Русинами, якъ
бѣль историчне свѣдоцтво того, якъ ти ін-
імѣчини широко простигала а я доси єще
простигає свои германізаторскій вагони. Інша
рѣчь тутка. Тутъ справдѣ вже ѹ въ самыхъ
написахъ бачишъ выразъ той межинародной
борбы, яка ведеси по шлескѣ, моравской и чес-
кѣ землѣ. А борба се не абы-як! Сеєжъ 40-
міліоновий великанъ інімѣць запоровъ од-
нимъ пальцемъ на частину славинської землѣ
— и икже тижко придавиши си, якъ въ
вѣтхъ боковъ притиснути свою силою! За-
тѣжъ же звѣлисѧ наїзьомъ стоять не только сила,
троха чи не пять десяткѣвъ тисячъ інімѣцької
породы (правда, що немало перемішано слав-
инською кровю), але стоять и державный и
супольный строй двохъ великихъ державъ,
стоить цѣла бѣль тисячлѣття історії,
довговѣковый розвѣй інімѣцького мѣщанства,
торговли, промисль всякихъ, сила матеріальна, —
а що бѣль — цѣла величезна культура
свою свѣтовою литературою, штукою и на-
укою и съ величавымъ, наїпершими педагоги-
ми вложеннымъ прирядомъ въ хованія! И
противъ него всі має боротися, та не только
боротися, але і въ борбѣ остоитися ческій и
моравскій народъ, що на супю не багато бѣль
наберє, якъ тѣсть міліоновъ народа сво-
го?! А предѣнь бѣль остоює, выдержуя народну
борбу и яде на передъ смѣло, неустрашимо,
съ повною надѣю, якъ той Давидъ на Голіята.

Тутъ же звѣ гдѣ нѣ глянь, всюда побачишъ,
икъ та славиниціи наче та зелена трава,
на силу выдобуваєшъ въ поміжъ твердого кам-
еня, въ подъ твердою стопы культурного ве-
лита и землї на радость и вѣху не только
своего родного народа, але и всѣхъ Славинь.
Бачишъ и чуши, що та борба о житїе на-
родне страшно тижка, що тутъ мусить бути
прача стаєння и страшнена, сила геройска а
зашиль неугасимий, вѣра и надія неодолимій.
И такъ єсть — и тому такъ єсть.
И коли вновь вгадаєши на свою рідну ро-
дину, такъ и вновь стане жаль на серцю —
жаль и соромъ. А щожъ се мы робимо и дѣ-
мо? Чиже мы маємо боротися за наше на-
родне житїе ѿ такими культурнимъ вели-
тотъ, ѿ такою страшною силою? Куды! Ось
мы хилимо и коримо передъ кождымъ,
кто только случайно попаде намъ на карки
Въ Галичинѣ, Буковинѣ, Угорщинѣ и на У-
країнѣ хилимо головы, нагинамо наши кар-
ки, — а передъ чимъ? Передъ культурою? Нѣ!
Передъ панствомъ, передъ вигоднімъ
житїемъ, передъ гонорами, передъ гробуо си-
лою, або державною шаблоню! Якожъ се такъ
велика та культура румунська, мадирска, ве-
ликоруска, або і польска? Надъ румунською
и мадирскою вдигно кождый раменами, але
може вкаже на польску и великоруску! Ну
такъ позвѣтелька придивитися обомъ тымъ
культурамъ, якъ и о сколько они проявились
на нашій Русі, — щожъ, чи не бачите, що
секи інчого вишого, якъ только наша власна
прача, только прибрана въ чужу форму? Отѣ-
мѣть ви въ тихъ культуру ту пращу, що въ
нихъ вложили нашіж таї крови и кости люді,
наші батьки, дѣди и прадѣди, а тоды
поспілайте, що лішили наїзьомъ землї
їхъ обохъ тихъ культуръ? Отѣмѣть ви га-
лицькимъ Полякамъ Черкаскаго, Саїчильского,
Мандыбура, Солтыкевича и др., а кого ви по-
бачите на чолѣ школальної культури польської
у насъ? Отѣрійте ви галицькимъ Полякамъ
Ловинського, Реваковича, Меруновича, Костец-
кого, Добринського, а кого ви побачите на
чолѣ львівського днівникарства польського? И
такъ мало що не на кождомъ полі. Всюда у
насъ дівга наша питома сила силу куль-
тури, праща, що не на наша ладъ и не въ
користь нашого народа, але чиже се вже вина?
Чи Поляківъ и Россіянъ? Отъ послати до наст.
Русиновъ въ таку правдиву інімѣцьку школу,
якъ ви перебули Чехи, оттого бы мы позна-
ли, по чому аршинъ, та наїклиши бу розуму,
вълїчиши въ нашої оспасти народнії!

Та бачу, що мене порывають мої згадки
не туда, куда слѣдує. Бажалось говорити про
Чехію, а звѣхавъ на Русь! Такъ вернуся
всѧти.

Оте що только вѣхавъ я на моравску
землю, якъ менѣ кинулись въ очи цѣлій гро-
мады молодихъ людей ѿ вѣнками, широкими
биндами, кокардами, горугвами та всікими
бѣзнаками, що скрьбь шаранчею наїли по
дѣлцахъ. Що першу думалось, що се наїзьомъ
велика сила інімѣцькіхъ „буршть“! При-
глядаюсь, прислухуюсь, розпитую — виходить,
що се ческа молодѣжь завитала въ гостину до
Морави. Та не только одна ческа молодѣжь
академична, але і мадирка рѣзбенича и ро-
ботнича, мѣщане и робітники, жінки и стар-
цѣ и спѣлі вѣнкомъ мужі — все якоє зано-
рушилось живимъ, торжественнымъ житїемъ.
Почавши бѣль Прерову ажъ по ческу Требиню,
по всѣхъ дѣлцахъ роїлися рої тихъ ческіхъ
гостей на моравску землѣ, а Нѣмцѣ
зъ боку такъ і бѣсомъ глядять на тѣ веселі,
говрливі громади славинської породи. Щожъ
се тає? Якъ звѣстно, у Моравѣ ще не тає
дуже сильно повсюда розбудженій духъ ческо-
моравської національності, якъ въ Чехахъ.
Тутъ ще сильно придавлює інімѣцькій еле-
ментъ славинську породу, а наїльше по мѣ-
стахъ. И отъ, щоби сильнѣшо розбудити ду-
же ческіхъ позвѣтельокъ, ви вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і скла-
вляючій. Кромѣ розправъ, які велася на мѣ-
стахъ про политично-народній справи, були
дії таїхъ спѣлій обѣдівъ, где знову ви-
шувано множество патріотичнѣхъ промовъ і
отчитувано привѣтні телеграмми ѿ всѣхъ
їхъ концертихъ „Слава“, а въ поздній вѣт-
ніїхъ часомъ противно. Всюда були зборы не
только численні, але і дуже оживленій і

не легка ее речь состоялась тут на томъ вы-
говѣ Славянини, сердѣ бурливыхъ и высо-
кихъ фильтъ измѣнѣнія моря. Яко завѣяла борба
всеси тутка, се показа вже одинъ фактъ. Я
же згада попереду, сколько то силы докла-
дали Нѣмцѣ, щобъ тѣ вборы ческѣ не удалися,
Та не досыть на томъ. Въ Бернѣ була обава,
що задни обопльного разъясненія може прійти
до ажихъ непорядковъ и тому цѣлый день
стоять тамъ одинъ полкъ войска въ поготов-
леніи. Коли же вже отѣздили ческій гостѣ въ
Бернѣ, тогдѣ задуманъ якій тижній ихъ во-
рогъ атентатъ на поѣздъ желѣзницѣ, которымъ
они вертали! На шинахъ, куды маѣтъ пер-
едѣти поѣздъ, подложенъ величезный камень
и только случайно открыто передъ часомъ
сей алойный атентатъ. Розумѣется, что се толькъ
бѣлье причинило до взаимной вражды и
стражного разъясненія.

Яко бачите, не легко приходится тутъ
Чехамъ ступати на передъ свою дорогу. Але
что они мимо того идуть на передъ, и то
идутъ въ смѣло и успѣши, се показа ихъ
великій патріотизмъ, ихъ щиро любовь для
роднаго народа, ихъ самопожертвованье. А не-
редовѣмъ вызначається тутъ ческій молодѣжъ
академична, що съ сѣйтѣмъ науки, правды и
свободы смѣло идѣ межи людь и щиро береси
до прѣѣ, щобъ его освѣдомити и подвигнути.
Справедливо говорить Чехи про таку свою
молодѣжь: "Mladѣj s'astorjši budoucnost' naše!"

И вновь нагадуєся менѣ рѣдна родина, наша
молодѣжь руска, наша народъ все таки
еще занѣдѣй споми интелігентными бра-
тами — и вновь стає на сердце не весело и
вызыває себѣ: колиже се такъ у настѣ буде,
дали наша молодѣжь аметитъ такими быstry-
ми соколами межи нашъ людь, щобъ будити
у нѣмъ и живымъ словомъ и добрымъ при-
кладомъ, сѣвѣдомѣсть народу, гадку свободы?
Може, може и у настѣ колисъ се буде, — а
треба, кончи треба, щобъ такъ будо. Працѣ и
трапѣ надъ народа, а наша будущность ве-
ликѣа и сїтѣа!

B. B.

снію съ Герцеговиною Угромъ, а прочій край (за-
селеніи або самими Нѣмцами або въ сумѣшь съ
Славянами) централізувало и згерманізувало.
Шендереръ маѣтъ розвинуту тую свою програму
на народній вѣчу въ Линцу, але до вѣча не
пришло зѣ причины непорозумѣнъ ижѣ адгерен-
тамъ Шендерера.

(Угорске правительство противъ Словаківъ.)
Въ послѣдніхъ часахъ правительство угорске
взяло да далеко завзятѣше до мадяризациіи Сла-
вянъ, яко се було доси; а все тѣ покрыває пла-
щникомъ противѣдланія противъ министромъ панслави-
стичномъ агитаціи въ угорско-славянскихъ зем-
ляхъ. Передъ нами лежать три розпорядженія у-
горскаго министра проѣвѣтъ, Трефортъ, выдавай-
шіе тиснію евангеліцкого дистрикту церковного.
Першій циркуляръ, оповіданій статею газеты
берісії "Orluc", котра взымає Словаківъ, щобъ
приняли въ письмѣ ческій языкъ, бо въ такомъ
случаю яко народъ не $1\frac{1}{2}$, але 8-миліоновъ
лекше опрутої мадяризациї. Трефортъ взымає, та-
кимъ обявляє противѣдланія и заразъ въ зародѣ
ихъ придущувати. Другимъ розпорядженіемъ ми-
ністъ взымає щѣтъ ученикѣвъ Словаківъ зъ
пришѣвской семінаріи учительской и здѣ всѣхъ
угорскихъ закладовъ школъ польськихъ; такожъ завѣ-
домлю министръ, що отибося до министерства
проѣвѣтъ въ Вѣдинъ, щобъ та "индивидуа" не
прийти до школъ и въ Передлітавіи; колиже
бы була таїмъ приняті, то дильсьмъ ихъ не буде
мати важности въ Угорщинѣ. Третє розпорядженіе
заказує всѣмъ студентамъ вищихъ и серед-
ніхъ школъ входити въ яку стычність сть сло-
вацкими товарищами академиками "Детванъ"
въ Вѣдинъ.

(Асептерунокъ изъ Босніи и Герцеговини) вже
оконченій; дnia 14 серпня отбулася бранка въ
послѣдній пойѣтъ Невесинѣ. Народъ маѣтъ за-
ховувати всїду спокойно юбчасть чинності
комісії асентуруківъ. Зъ тога однакъ, що асенту-
рунокъ пойшовъ правильно, не можна юшко скла-
вати, що на цѣлій області окупованыхъ краївъ
нашле вже впопѣкъ спокойній. Зъ Серава доносять
до Polit. Согерз., що въ глекотрьхъ частихъ
краю, передовѣмъ въ округахъ прилагаючихъ до
границъ чорногорской и пашалику нопобазарского,
нашлють ще неспокойній. Банды по 10 до 60 лю-
дей, а навѣть по 100 людей появляються то та
то тамъ, іспокоятъ посторонки войскові, нападають
на отлюдній села и на роботниковъ при же-
лѣзницахъ, рабують, утѣкають за появленіемъ
войска за границю, кроются по недоступныхъ
вертикаль и звонъ оттакъ починають свое дѣло.
Численіе патролій не дозволяютъ вправдѣ заги-
важувати такимъ неспокойнімъ гонаріствомъ
и убивають або ловять ихъ въ невомъ, але до-
се не удалось однакъ винити повстанція и зда-
сѧ, що єще довго буде австрійської мати
зъ ними до дѣла. Найновішія вѣсти подають,
що повстанції дѣлають доси, на бѣльї частині
окупованого терену. Межи Грабонъ а Тенітасе
отбулася дnia 31 липня горяча борба повстанціївъ
стъ колючкою 67 полку підь проводомъ капитана
Малицкого. Повстанції, которыхъ було 50, пострада-
ли одного убитого и 5 ранійхъ и оставили въ
рукахъ войска много зброй и другихъ предме-
тівъ. Дня 8 л. о. м. начали повстанції, въ числі
60 головъ, на постерунокъ підь Вадаромъ, такъ
що допера наспішна помочь зъ Бѣлсу зможла
ихъ розгнані. Повстанції плондрують днівъ и
ночю и треба признати, що межи настї є єдина
сильна звѣзда. Само населеніе стоять съ ними въ
спору и не такъ легко прійде затерпѣтъ
себѣ рухъ, который все можна назвати политич-
нимъ. Рухъ той въ одній пригожій способності
може прибрати зновъ политичній характеръ все-
го гонаріства.

(Египетъ) Войска англійській заняли въ су-
боту въ ночі каналь суецкій. Підчас коли
ген. Вольсель съ армією бувъ юще на морі, то
капитаны трехъ кораблівъ, знаходящихся въ су-
ецкому каналѣ, висадили своїхъ матросівъ въ
Портъ-Сандъ, въ Ель-Кантарѣ и въ Измайлії и
залили тіри на найдоловній пунктъ північної
половини каналу безъ пропливу крова. Тымъ
чиномъ цѣлій каналъ суецкій знаходить вже
въ рукахъ Англіївъ. Коли капитаны заняли
три високи поименованій мѣста, заразъ розпоряди-
ли що потрібно для забезпечення здобутыхъ по-
зицій, почали сипати вали, робити шанци и т. д.
Капитанъ занявший Измайлію, прогнавъ замогу
египету зъ Нефішемъ въ напрямленію Загазії. Всюда
заразъ по направлению телеграфично линію
Суецькъ и всюда понастаплюють зверхно
її мѣсції та людей прихильнихъ кедивови.
Въ неділю 20 л. о. рано прибули перші кораблі
съ головною армією операційною до Портъ-Сандъ,
а посодуди станула съ ген. Вольслемъ въ ад-
міраломъ Сеймуромъ флота съ 17 суднами транс-
портовими и 5 кораблями панцирними при входѣ
до суецкого каналу; колиже кораблівъ вже въ
підвалі висипали до каналу и висадили військо
на сушу. Ген. Вольсель очертавъ отже на каналъ
суецкій и зъ отокомъ розмічте свою операцію зъ
Ель-Кантары и Измайлію противъ Нилової Дельти.
Мѣста Абукиръ Англійці не бомбардували.
Англійська флота обмежилася лише на те, що въ
суботу перевела противъ Абукиру лише т. зв.
глуху демонстрацію: висипала до затоки Абуки-
ру, а потімъ зъ неї зновъ висипнула, оставивши
только три кораблі. Але вже въ така демонстрація
була достаточна, щобъ Египету въ неділю рано
заткнули на всѣхъ фортахъ Абукиру бѣлі сані.
Въ загаді Египету держати дуже слабо; залоги
египету въ Портъ-Сандъ, въ Измайлії и въ Не-
фіші не показались хоробрими и отважними, ко-
ли далися прогнати по великому числу матросівъ
и колькотъ гранатами. Англійці жъ розпочали
випару хочъ легко здобутими але близкучими
успіхами.

Зъ Суецу доносять вже о одній битвѣ, сточ-
еної отдаленою англійського війска съ непріятелемъ.
Непріятель усортенкований чинить 600
людей (колиже чинить отдаленою англійській, телег-
рама — не доносить). Англійці — якъ доносить
телеграма — стратили 4 воїнівъ, а забили на
смерть 168 Египету и 62 воїнъ въ неволю.
Прочитавши таку телеграму, просто смішило
робити чоловікови, якъ вже ажъ надто очевидніи
перебрахують англійські телеграми фактичні
стать дѣла. Во че єе можна така пропорція
страт, зваживши ще до того, що Египету бу-
ло на усортенкованому становищі!

Зъ подорожника короля сербскому Милану до Вада
важко французскій діловник Jouval des Dibals съ
намѣреніемъ будо австрійскимъ правительстvомъ
анексію Боснії и Герцеговини. Черезъ анексію
окупованыхъ провінцій,каже Jouval des Dibals,
положеніе сербскаго короля стається дуже при-
крытимъ и для того що було удалило до Вѣдна, щобъ
австрійський проектъ анексії Боснії и Герцеговини
о сколько можна проволочи.

ЗАГРАНИЦІЯ.

(Россія) Для 18 л. о. въ день уродинъ цѣ-
сара Франца-Іосифа, царь юбчасъ війсковомъ па-
раду зложивъ приютѣйшии австрійской свої
благожеланія пісареви австрійскомъ; та саме учи-
нія цареви и вѣкній імператоръ імператоръ. Того самого
дня отбулася въ честь уродинъ цѣсара війсковий

пиръ въ наметѣ въ Краснѣмъ Селѣ; на пиръ бувъ
запрошений амбасадоръ австрійскій гр. Волькен-
штайнъ; царь вибѣзъ по російски и по француски
тоасть зазорований для цѣсаря Франца-Іосифа.
Міністеръ фінансовъ Бунге одержавъ дов-
шу отпустку и здава вже не поверне на свою
посаду.

По случаю коронаціи царя надаються, що
для нихъ достойникамъ будуть дані титулы
графскій и княжескій, а именно гр. Игнатіеву и
гр. Воронцову Дашикову будуть дані титулы кня-
жескій, а министровъ війнъ Ванновскому и ми-
ністрови дѣлъ заграниць Гирсою титулы
графскій.

(Франція). Якъ що року, такъ и сего року
дня 15 серпня, въ т. зв. день Наполеона вибра-
вили бонапартисти велику демонстрацію въ Па-
рижі, котра стремляла до поєдання двохъ партій
бонапартистичніхъ. На пиръ зобралися до 6000
одобъ; оба провідники спорічнихъ партій: Поль
Касанісъ и Жиль Аміль держали довгі промови,
настакнули на поєдання бонапартистовъ. Сказа-
но було: "Сели плебісцитъ впаде за кн. Же-
ромомъ Наполеономъ, нехай онъ буде цѣсаремъ,
а если за его сыномъ Вікторомъ, то нехай той
буде цѣсаремъ". Республіканські журналі сомні-
ваються, чи кн. Жеромъ пристане на таку угоду
и въ загаль купити собѣ зъ този цѣлон маніфестації.

(Англія). Передъ отроченіемъ парламенту
англійскаго арештовано въ Дублінѣ члена парлам-
енту, висушеного судомъ и властителя днівника,
Грая, засудженого судомъ прислужниківъ на три
місяції візницѣ и на кашцю 10.000 фунтівъ
штерлінгівъ на поруку, що черезъ щѣтъ місяції
буде спокойнімъ. Зъ тоги причини постало
въ Дублінѣ велике розъясненіе и власти мусіли
взяться за війскові мѣры осторожності. Де-
дно не ледво удалось уполонити народъ прокля-
мациєю підписаною лордомъ-майбормъ Дубліна,
Парлелемъ, Дильономъ и Девітомъ.

(Туреччина). Межи Портю а Англію все
еще не прійшли до угоды въ спрѣвѣ спольної
інтервенції въ Египтѣ. Султанъ знаходить, правду
сказати, въ дуже прикрайному положеннію: зъ однієї
сторони ему належало черезъ висыпку войскъ
до Египту показати свою сувереність надь Егип-
томъ, а зъ другої сторони обавляється зупинити
штурмъ въ Египтѣ. Султанъ висадивши
въ Египтѣ въ Ель-Кантарѣ и въ Измайлії и
залили тіри три найдоловній пунктъ північної
половини каналу безъ пропливу крова. Тымъ
чиномъ цѣлій каналъ суецкій знаходить вже
въ рукахъ Англіївъ. Коли капитаны заняли
три високи поименованій мѣста, заразъ розпоряди-
ли що потрібно для забезпечення здобутыхъ по-
зицій, почали сипати вали, робити шанци и т. д.
Капитанъ занявший Измайлію, прогнавъ замогу
египету зъ Нефішемъ въ напрямленію Загазії. Всюда
заразъ по направлению телеграфично линію
Суецькъ и всюда понастаплюють зверхно
її мѣсції та людей прихильнихъ кедивови.
Въ неділю 20 л. о. рано прибули перші кораблі
съ головною армією операційною до Портъ-Сандъ,
а посодуди станула съ ген. Вольслемъ въ ад-
міраломъ Сеймуромъ флота съ 17 суднами транс-
портовими и 5 кораблями панцирними при входѣ
до суецкого каналу; колиже кораблівъ вже въ
підвалі висипали до каналу и висадили військо
на сушу. Ген. Вольсель очертавъ отже на каналъ
суецкій и зъ отокомъ розмічте свою операцію зъ
Ель-Кантары и Измайлію противъ Нилової Дельти.
Мѣста Абукиръ Англійці не бомбардували.
Англійська флота обмежилася лише на те, що въ
суботу перевела противъ Абукиру лише т. зв.
глуху демонстрацію: висипала до затоки Абуки-
ру, а потімъ зъ неї зновъ висипнула, оставивши
только три кораблі. Але вже въ така демонстрація
була достаточна, щобъ Египету въ неділю рано
заткнули на всѣхъ фортахъ Абукиру бѣлі сані.
Въ загаді Египету держати дуже слабо; залоги
египету въ Портъ-Сандъ, въ Измайлії и въ Не-
фіші не показались хоробрими и отважними, ко-
ли далися прогнати по великому числу матросівъ
и колькотъ гранатами. Англійці жъ розпочали
випару хочъ легко здобутими але близкучими
успіхами.

Абукира и висипеніе бѣлыхъ фантъ, с. с. подда-
ніе Абукира. Третю важнюю війдомостю єть
та, що кедивъ принялъ димісію дотеперѣшнього
кабінету и поручиць Шерифови-ша зложи-
ти новій кабінетъ, котрий буде складатися лише
зъ людей прихильнихъ кедивови.

НОВИНКИ.

— Е. В. Цѣсарь має прибути сего дня зъ Ішль;
завтра буде удѣляти авдіенції. Въ пятницю у-
дастися до Тріесту, а съ концемъ вересня вѣро-
ятно отдастися візиту королеви італійському.

— Впріос. Митрополит буде въ четверт 24-го
серпня на авдіенції у Е. В. Цѣсаря и безпос-
редно по томъ поверне до Львова. На Успеніе
П. Д. Б. удастися до Унева. — Львівській
крайській газети польські подають якъ найсупереч-
ній вѣсти о результатѣ

— Выставка перемыска будет открыта дня 19 (31) серпня с. р. о год. 10^{1/2} рано. Передъ открытиемъ отпразднется торжественное богослужение въ гр. к. церкви престольной. Протекторатъ нальчасто промышленного обѣзѣ гр. Волод. Дѣшицкий. Въ сихъ дниахъ выйде каталогъ выставы, предложеній п. Гансомъ. На выставу приѣде для 7 л. вересня министръ Фалькенгайтъ; для 2 л. вересня приѣде намѣстникъ гр. Потоцкій, а для 31 л. с. м. маршалокъ дрѣ Зыблевичъ. Маютъ также приѣхати министры Пино, Дунаевскій и Земляковскій.

— Въ Решовѣ притрагившися случай, о которомъ тамошний житель говорятъ, что бывъ похожий на справу Естера Солимоссы. Въ однѣмъ середмѣсяцѣ домъ жидовскому найдено въ пивнице трупа дѣвчонки, который закопаный тамъ найдѣлъ бѣгъ колѣхъ тѣждѣвъ. Сей-чашь выточено сѣдѣство судове, а наѣтъ кажутъ, что удалило вынайденіе якися слѣды. Въ падолистѣ приѣде вѣровѣтно таа справа передъ судъ приложныхъ.

— Именованье Профессоръ Францъ-шокъ Альфѣ, дотечернѣй заступникъ директора при гимназіи імѣмѣцкой во Львовѣ, именованый директоромъ гимназіи въ Бродахъ.

— На посады катихитѣвъ при семинаріяхъ учительскихъ 1) въ Станиславовѣ принятіе консисторію въ пропозицію оо. Александръ Стефановичъ, Михаилъ Семеновъ и Евгений Семеновичъ; 2) въ Тернополи оо. Григорій Ярема, Михаилъ Семеновъ и Евгений Гузаръ.

— Испыты конкурсовъ на катихитуру при высшѣй гимназіи въ Самборѣ отбудеся въ Переѣмши въ дниахъ 14 и 15 падолиста с. р.

— Испыты зѣлости зъ поправою разбогнуты въ рукої гимназіи во Львовѣ для 3 (15) вересня с. р., въ гимназіи Францъ-Лосинъ во Львовѣ для 6 (18) вересня с. р., въ IV-ой гимназіи во Львовѣ для 9 (21) вересня с. р., въ імѣцкой гимназіи во Львовѣ для 13 (25) вересня с. р., а въ школѣ реальнѣй во Львовѣ для 11 (23) вересня с. р. Такожъ отбудуются въ тыхъ школахъ (сь виѣткомъ IV-ой гимназіи) и въ тѣмъ самомъ речице цѣлѣ испыты зѣлости, до которыхъ мають зголосити абитуріенты на 8 днівъ передъ розпочатемъ испыту устного.

— Въ імѣцкой гимназіи во Львовѣ будуть отбуваць вінії ученикѣвъ, почавши бѣгъ дня 25 л. с. м. щодна бѣгъ 8 до 12 год. передъ полуднемъ. Испыты поправы будуть отбуваць такожъ бѣгъ 25 л. с. м., а то въ кожный день пополудни бѣгъ 3 до 5 год.

— На днѣ посады асистентовъ въ львовской школѣ по архитектурѣ, именно при катедрахъ будовы машинъ и хемії загальної, розписує ректората та же школы конкурсъ съ речинцемъ до копіи вересня с. р. Посады тѣ съ платною 600 зр. рѣчно, будуть наїдани на часъ бѣгъ 1 жовтня с. р. до копіи вересня 1884 р. Подана належить адресувати на руки кружка професорѣвъ школы по архитектурѣ.

— О заразѣ сибирской доносили сими дніами гдѣ-які газеты польскіе, що осі то те страшно лихо появилось вже на Подоблю россійскому. Вѣсти тѣ спонукали навѣтъ дотичній нашї власти, виѣдѣлись тѣмъ близше, и осі показалось, що пратаку заразу нѣчого не чути, а що лишь на Подоблю россійскому пану — зараза на худобу.

— (Дрѣбнѣ вѣсти.) Цѣарь удѣльивъ громадѣ Соловьеву въ поїйтѣ перемышлянскому 100 зр. запомога на будову школы. — Межинардный конгресъ антропологічнѣй отбуває тепер въ Франкфуртѣ падъ Меномъ; участниковъ єсть 364 зъ всеси Европы. — Межинардный конгресъ антисемітѣвъ отбудеся для 11 вересня с. р. въ Дрезнѣ; предметомъ обрадъ має бути виѣдѣнье средствъ до антисемітскаго руху. — Загальний зборъ членовъ товариства господарѣвъ лѣсовихъ отбудеся для 4 л. вересня въ ратушевѣ сали во Львовѣ. — Повінній пѣздѣтъ перѣїхавъ для 3 (15) с. м. межи Плуловомъ а Золочевомъ незадѣстнго зъ имени селянина. — Зъ Риму до Вѣднія приїхавъ сими дніами чвркою баронъ Раймундъ Франшети, шурина Ротшильда. — Въ Герцеговинѣ поразивъ громъ колька офицеровъ и колька войкѣвъ австрійскихъ. — Сими дніами повернуло зъ Америки 46 жідѣвъ-емигрантовъ, удаючись назадъ въ Россію.

— Правительство англійске замовило для своїхъ войскъ въ Египтѣ 25.000 штуку синихъ окулярій. — Въ Праздѣ умеръ заботный ческій літераторъ Вацлавъ Небескій въ 64-омъ роцѣ житї. — Въ западнѣхъ Прусахъ сконстатовано колька случаївъ холеры. — Въ Клоененбурзѣ умеръ дрѣ Германъ Шмидъ Гебель въ 73-омъ роцѣ житї. Покойный бувъ передъ лѣтами професоромъ наукъ природничихъ на университетѣ львовскому. — Въ Вѣдні застѣлився адвокатъ дрѣ Гапсъ Ашенбренеръ, зять посла Шенерера. Причина незадѣстна. — Найновѣйше народочисленіе въ Франції европейскѣй выказало 37,672,048 душъ; самъ Парижъ має 2,266,023 жителівъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Малоруска трупа театральна въ Одесѣ давала для 6 (18) с. м. представленіе въ лѣтніомъ театрѣ Форкати. Отографо „Назаря Стодоло“, а хороший хортъ зробивъ добре враженіе на збораній публіцѣ. Особливо пѣсня „Хусточка моя“ була прекрасно спѣшана п-ю Громинською. Для 8 (20) с. м. отгроано въ тѣмъ самомъ театрѣ оперетку „Сватання на Гонгардцѣ“ и комедію „Маруся“. Мусимо додати, що въ одескому театрѣ Форкати малоруска трупа дає такій представлена въ полученніи съ россійскою.

— зборникъ малорускихъ поезій Щоголева выйде сими дніами зъ печати въ Харковѣ. Поезія Щоголева бѣгъ 40-ыхъ роковъ печаталася въ ржіхъ малорускихъ виданіяхъ, на пр. въ „Ластовцѣ“ Гребінки, въ „Спопѣ“ Корсуня, въ „Хатѣ“ Кулакіи и др. Въ печатаніїмъ зборнику будуть умѣщены многіе поезіи, досі еще нѣгде не печатані.

— Товариство Пушкина занялося въ Петербурзѣ заходомъ россійского літератора п. Шигарина. Цѣль того товариства, котре называється „Пушкинское Собрание“, єсть, подбаграти россійскую литературу и штуку, якъ такожъ нести услуги цѣлїй суспільности черезъ справедливостъ, згоду, беззаторно трактованіе вѣхъ квестій, лагодженіе споровъ и т. д. Членами того товариства можуть бути лиши ті, котрій працюють на полі литератури або штуки.

ВѢСТИ ЕПАРХІАЛЬНІ.

Зъ АЕпаркії Львовской.

Ординаріатскимъ школнимъ комисаремъ для Буковини именованый о. кръл. Юліанъ Сембра-топичъ, гр. к. парохъ Черновець.

Душпастирскій посады одержали оо.: 1) Володимиръ Леонтовичъ приватне сотрудництво съ правомъ управлена ін spirіtualis въ Скалатѣ; 2) Корній Скоморовскій въ Даашаві зафадательство въ Сливніяхъ, дек. перегинського; 3) Михаїлъ Тындюкъ зъ Устия сотрудництво въ Даашаві, дек. стрыївскаго.

Конкурсъ розписано на 1) парохію Пере-глиско, надана ординаріатскаго, речинецъ до 28 л. жовтня; и 2) на пар. Малеховъ въ Дубляніямъ, дек. львовско-загородскаго, надана приватного, речинецъ до 25 жовтня с. р.

Похвални докрети получили оо.: 1) о. кръл. Теод. Іллєвичъ парохъ зъ Кутъ, дек. кособовскаго, за ревностъ въ управлению въ школахъ; 2) о. Павловскій, парохъ зъ Солонки, за ревностъ при наїдцѣ катихизму въ школѣ.

Курсы львовскій зъ дня 21. л. серпня 1882.

платить жадають		австр. валюту	безъ купю
р. кр.	р. кр.		
319 50	322 50		
171	174		
304 50	309 —		
2. Листы заст. за 100 р.			
Общ. кредит. галиц. по 5% ар.	99 75	100 75	
" " по 4% ар.	91 50	93 —	
" " по 5% ар. первод.	99 75	100 75	
Банку галиц. 6% ар.	101 80	102 80	
Листы дов. гал. руст. банку п. 6%.	101 50	103 —	
3. Листы довжнї за 100 р.			
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% дов. въ 15 лѣтъ	—	—	
4. Облигации за 100 р.			
Индемізаціи галиц. 5% м. к.	99 25	100 25	
Облиг. комуналнї Гал. банку рустик. 6%.	100 —	101 50	
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%.	101 —	102 50	
5. Лоси мѣста Кракова	19 25	21 —	
" Станиславова	23 50	25 50	
6. Монеты.			
Дукатъ голландскій	5 55	5 65	
Цѣсарскій	5 57	5 67	
Наполеоніор	9 46	9 56	
Польніоріаль	9 74	9 84	
Рубель россійскій срѣбрнї	1 52	1 62	
шаперовскій	1 18	1 20	
100 марокъ імѣцкихъ	58 50	58 75	
Серебро	—	—	

ЧОТЫРОГЛАСНИКОВЪ

М. Вербицкого

вже вийшовъ першій выпускъ и мѣститъ въ соїбѣ: 1) Заспівъ; 2) Прощање; 3) На по-гибель; 4) Думка; 5) Ниніша пѣсня (зачата). Першій выпускъ можна получить за присланіемъ 52 кр., за послѣднію або на замовленіе. Прочі четыри выпуски вийдуть въ вересню с. р. При пятому выпуску буде помѣщений великий портретъ Вербицкого, якъ премія. Пята часть чистого доходу призначена на бурсу дѣвочю. — Въ всѣхъ жаданіяхъ прошу удаватися лишь до пч. редакцій: „Дѣла“, „Словомъ“, „Пролома“, „Зорѣ“, „Свѣтѣ“, „Часописи школьнї“ и „Батьківщини“.

Буде се перше зборне выданье свѣтскихъ квартетовъ М. Вербицкого.

Лука Конка, выдавецъ.

На станцію и харчъ

Любовь

могутъ бути умѣщенні въ прічионѣ домѣ одного урядника ученики або ученицѣ за умріенню цѣну. По при родительську опѣку, можутъ користати зъ конверзації въ языцѣ французскому.

Близько вѣдомостѣ въ Ринку а. 3 въ домѣ п. Риччіо на 2 гдомъ поверсъ.

(2-3)

Выдавецъ и отвѣчальний редакторъ: Володимиръ Барвінський.

На чисть виїзду редактора отвѣчаетъ за редакцію Антонъ Горбачевскій.

Курсъ збожжа

зъ дня 15 л. серпня 1882.

Цѣна за 100 кильограмомъ.

	зр	гр	кр	кр
Пшениця червона	9 50	10 50		
біла	—	—		
жита	—	—		
овса	—	—		
Жито	5 75	6 60		
Ічамінъ	5 50	—		
Гречка	6 —	6 50		
Овесъ	5 25	6 —		
Горхъ до варки	6 50	9 —		
пшениця	5 75	6 50		
Вика	6 —	6 50		
Кокоруда стара	6 50	7 50		
и нова	—	—		
Рѣпникъ зимовий	12 75	13 —		
лѣтній	11 75	12 —		
Ржій (Лінникъ)	9 50	11 —		
насѣнній льнинъ	9 50	10 10		
Копионіна (перодна)	20			